

In Begin

In Begin

Hans van de Lagemaat

Schrijver: Hans van de Lagemaat
ISBN: 9789462546660
© Hans van de Lagemaat

Inhoud

1	Inleiding	5
2	Overvloedige genade	7
3	Zijn kennis.....	9
4	Het geheimenis van Zijn wil.....	14
5	God alles in allen.....	16
6	In het begin schiep.....	22
7	Christus de Middelaar	28
8	Samenvattend tot nu toe	30
9	De aarde woest en ledig.....	31
10	Scheiding	35
11	De gezalfde overdekkende cherub	37
12	Woest en leeg geworden.....	43
13	Licht!	46
14	Door Zijn bloed	50
15	De grondlegging der wereld.....	53
16	Job.....	59
17	Heerschappij.....	66
18	De zonde in de wereld gekomen	72
19	De schepping aan de zinloosheid onderworpen.....	77
20	Slot	83
	Bijlage 1	85
	Bijlage 2	89
	Bijlage 3.....	91

Bijlage 4.....	92
Bijlage 5.....	94
Bijlage 6.....	95
Bijlage 7.....	96
Bijlage 8.....	97

1 Inleiding

'In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.' (Gen. 1:1, 2).

Er zijn maar weinig mensen die deze woorden niet bekend in de oren klinken. Velen kennen ze uit het hoofd, omdat ze die van kinds af aan hebben gehoord. Ook zij die geen enkele binding hebben met de Bijbel herkennen deze woorden vaak nog wel. Met de opkomst van de 'verlichte' wetenschap zijn er waarschijnlijk maar weinig woorden uit de Heilige Schrift die meer onder vuur hebben gelegen dan deze majestueuze woorden uit Genesis 1. De traditie leerde uit deze woorden samen met het vervolg de schepping van de wereld in zes dagen. Het is eeuwenlang als een dwaling beschouwd om anders te leren.

Ook nu nog is in vele kringen een geloof in de schepping van de aarde in zes dagen, zo'n vier á vijf duizend jaar voor Christus, een bewijs van rechtzinnigheid. Met de opkomst van de Schriftkritiek, die ook, of juist, deze eerste woorden van de Schrift niet spaarde en het liefst de gehele Bijbel naar het rijk der fabelen verwees, ontstond er in christelijke kringen ook een tegenstrooming die koste wat het kost de traditionele uitleg staande wilde houden. Er ontstond een strijd tussen creationisme en evolutionisme die tot op de dag van vandaag voortduurt. Interessant als het denken achter beide ook kan zijn, in deze bladzijden probeer ik afstand te nemen van deze strijd, waarin het gaat om het gelijk of het ongelijk van de Heilige Schrift te bewijzen.

Ik neem het gelijk van de Schrift aan en probeer tot het geestelijk onderwijs door te dringen, de Waarheid uit te brengen en daarbij ons te blijven bewegen binnen de kaders van het Woord van God. De hoogte en diepte waarvoor we ons geplaatst zien bij het overdenken van deze ogenschijnlijk zo eenvoudige woorden (omdat ze ons zo bekend klinken) zijn nauwelijks te overzien. Indien de openbaring die God ons erin geeft ons helder voor ogen begint te komen hebben we geen behoefte meer aan de uitkomsten van de onderzoeken van evolutionisten of creationisten. We zijn dan niet meer afhankelijk van de gissingen van de wetenschap. We worden bevestigd in de Goddelijkheid van het Woord, en staan vast op een fundament dat hechter is dan enige redenering die ons uit de handen van mensen wordt gegeven.

2 Overvloedige genade

Paulus schreef aan de Efeziërs dat God overvloedig is geweest met Zijn genade (Ef. 1:8). Die genade houdt allereerst in de verlossing door Zijn bloed in de Geliefde, namelijk de vergeving van de overtredingen (Ef. 1:6, 7). Dat is genade, rijke genade; maar bij God is dat geen einddoel. We mogen niet stil blijven staan bij onze eigen verlossing, tevreden met de wetenschap dat we straks naar de hemel mogen gaan. Dat is helemaal Gods eerste doel niet met onze verlossing.

God is overvloedig geweest met Zijn genade over ons. Dat stopt niet bij onze verlossing van de zonde. God is overvloedig geweest met Zijn genade 'in alle wijsheid en bedachtzaamheid' (Ef. 1:8). Wat betekent dit? Waarom zou Hij met Zijn genade in wijsheid en bedachtzaamheid met ons om moeten gaan? Kan Hij niet gewoon al Zijn overvloedige genade in één keer over ons uitstorten?

Waarom die voorzichtigheid? Omdat we al die rijkdom van Zijn genade niet in één keer zouden kunnen bevatten. We zouden verpletterd worden van vreugde onder de plotselinge gave van zoveel rijkdom. Ons arme hart zou eronder bezwijken en met ons verstand zouden we het allemaal niet kunnen bevatten.

Hij moet ons met wijsheid en voorzichtigheid inleiden in al de schatten van Zijn genade. Als we hier niet langzaam en degelijk in geworteld en gegrond zouden worden, zouden we het zo weer kwijt zijn ook. De boze ligt op de loer met al zijn dwaalleer. We zouden al spoedig wijsgemaakt worden dat die kortstondige heftige vreugde slechts een schim van onze eigen gedachten geweest zou zijn. Onze wortels zouden niet diep genoeg in de grond zijn ingedrongen om daar de rijke bodemsappen in te blijven

drinken en daardoor meer en meer gevoed te worden door Gods rijke Woord.

Aan degenen die verlost zijn heeft God iets bekendgemaakt (Ef. 1:9). De groei in die kennis is gestaag, als het groeien van een boom. Het vergt onderwijs en inspanning en gebed. Het vereist een gedurig onderzoek van de Heilige Schrift, en aan dat onderzoek heeft de Heere Zijn zegen verbonden.

Hoewel Paulus wist dat de Efeziërs in de Heere Jezus geloofden en dat zij onderlinge liefde hadden (Ef. 1:15) bidt hij toch voor hen om de Geest van wijsheid en van openbaring in Zijn kennis (Ef. 1:17). Paulus bidt hier om iets heel bijzonders voor deze Efeziërs, namelijk om het kennen van Hem; Zijn kennis.

3 Zijn kennis

Om iemand te leren kennen moet je met hem omgaan. Je moet met hem praten. Je wilt zijn gedachten weten. Je wilt erachter komen wat zijn diepste drijfveren in het leven zijn en wat zijn motivatie is om bepaalde dingen te doen. Om iemand echt te kennen, moet je weten hoe iemand is in al zijn relaties met betrekking tot zijn meest intieme verwanten, zoals vrouw en kinderen, met betrekking tot zijn vrienden en in zijn werk met betrekking tot zijn collega's. Hoe vollediger we iemand in zijn dagelijks bestaan meemaken en hoe dieper wij de roerselen van zijn hart kennen, hoe beter wij iemand leren kennen en hoe meer wij zullen beseffen ook door hem gekend te worden. Dat is kennis van een persoon. Over die kennis spreekt Paulus met betrekking tot de Heere Jezus als hij het heeft over 'de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis' (Ef 1:17, SV).

Die openbaring in Zijn kennis licht Paulus in het volgende vers toe met de woorden 'verlichte ogen van uw verstand' en deze 'verlichte ogen' hebben tot doel om drie dingen te weten:

1. de hoop van Zijn roeping
2. de rijkdom van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen
3. de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht aan hen die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht (Ef. 1:18, 19).

Wat die kracht is, werkt Paulus in de daaropvolgende verzen uit:

'(...) die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en